

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Zadar, Ulica plemića Borelli 9

Poslovni broj: Pr-780/2021-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sucu Marku Baraki, na temelju prijedloga više sudske savjetnice-specijalista Dore Papić, u pravnoj stvari tužitelja Berislava Kutije iz Zadra, Josipa Jovića 7A, OIB: 70980634364, zastupan po punomoćniku Jurici Borojeviću, odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Jurica Borojević i Domagoj Jugović, Nova Gradiška, Alojzija Stepinca 16 A, protiv tuženice Republike Hrvatske, OIB: 5263423858, Ministarstvo unutarnjih poslova, zastupana po ODO Zadar, Građansko-upravni odjel, Zadar, Braće Vranjanin 8, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 25.kolovoza 2026., u pristunosti zamjenice punomoćnika tužitelja i zakonskog zastupnika tuženice, na ročištu određenom radi objave presude, 29. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, za Ministarstvo unutarnjih poslova Zagreb, tužitelju Berislavu Kutiju iz Zadra, Josipa Jovića 7 A, OIB: 70980634364, isplatiti uvećani dio plaće u ukupnom brutto iznosu od 16.578,06 eura / 124.907,39 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena, sve do 31.12.2022. godine, a od 01.01.2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena, a od 01.01.2024. god. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine pa do isplate, osim u dijelu zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak sadržanih u zahtjevu za isplatu zateznih kamata na bruto iznos, koje teku kako slijedi:

- za mjesec siječanj 2016. godine na iznos od 343,63 eura, od 15.02.2016.;
- za mjesec veljaču 2016. godine na iznos od 384,37 eura, od 15.03.2016.;
- za mjesec ožujak 2016. godine na iznos od 572,07 eura, od 15.04.2016.;
- za mjesec travanj 2016. godine na iznos od 212,13 eura, od 15.05.2016.;
- za mjesec srpanj 2016. godine na iznos od 98,81 eura, od 15.08.2016.;
- za mjesec kolovoz 2016. godine na iznos od 533,71 eura, od 15.09.2016.;

- za mjesec rujan 2016. godine na iznos od 52,43 eura, od 15.10.2016.,
- za mjesec listopad 2016. godine na iznos od 448,67 eura, od 15.11.2016.,
- za mjesec studeni 2016. godine na iznos od 147,05 eura, od 15.12.2016.,
- za mjesec prosinac 2016. godine na iznos od 369,30 eura, od 15.01.2017.,
- za mjesec siječanj 2017. godine na iznos od 576,67 eura, od 15.02.2017.;
- za mjesec veljaču 2017. godine na iznos od 653,06 eura, od 15.03.2017.;
- za mjesec ožujak 2017. godine na iznos od 407,57 eura, od 15.04.2017.;
- za mjesec travanj 2017. godine na iznos od 572,49 eura, od 15.05.2017.;
- za mjesec svibanj 2017. godine na iznos od 363,51 eura, od 15.06.2017.;
- za mjesec lipanj 2017. godine na iznos od 801,30 eura, od 15.07.2017.;
- za mjesec srpanj 2017. godine na iznos od 1.219,65 eura, od 15.08.2017.,
- za mjesec kolovoz 2017. godine na iznos od 1.148,47 eura, od 15.09.2017.,
- za mjesec rujan 2017. godine na iznos od 520,30 eura, od 15.10.2017.,
- za mjesec listopad 2017. godine na iznos od 597,04 eura, od 15.11.2017.,
- za mjesec studeni 2017. godine na iznos od 38,97 eura, od 15.12.2017.,
- za mjesec prosinac 2017. godine na iznos od 646,88 eura, od 15.01.2018.,
- za mjesec siječanj 2018. godine na iznos od 728,74 eura, od 15.02.2018.,
- za mjesec veljaču 2018. godine na iznos od 463,10 eura, od 15.03.2018.;
- za mjesec ožujak 2018. godine na iznos od 221,12 eura, od 15.04.2018.;
- za mjesec travanj 2018. godine na iznos od 359,87 eura, od 15.05.2018.;
- za mjesec svibanj 2018. godine na iznos od 288,11 eura, od 15.06.2018.;
- za mjesec lipanj 2018. godine na iznos od 371,09 eura, od 15.07.2018.;
- za mjesec srpanj 2018. godine na iznos od 508,53 eura, od 15.08.2018.,
- za mjesec kolovoz 2018. godine na iznos od 203,04 eura, od 15.09.2018.,
- za mjesec rujan 2018. godine na iznos od 996,01 eura, od 15.10.2018.,
- za mjesec listopad 2018. godine na iznos od 880,70 eura, od 15.11.2018.,
- za mjesec studeni 2018. godine na iznos od 731,16 eura, od 15.12.2018.,
- za mjesec prosinac 2018. godine na iznos od 118,51 eura, od 15.01.2019

II. Nalaže se tuženjoj da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 6.541,62 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja ove presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, sve u roku 15 dana, dok je u preostalom dijelu zahtjev za nadoknadom troškova parničnog postupka odbijen kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovome sudu dana 15. ožujka 2021. navodi da je kao policijski službenik Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijska uprava Zadarska, Postaja pomorske policije Zadar, tijekom 2016., 2017., 2018. godine ostvarivao kod tuženika plaću, da je obavljao poslove radnog mjesta policijskog službenika te da je priroda posla tužitelja iziskivala je prekovremeni rad, rad noću, rad subotom, rad nedjeljom, blagdanima, itd. Tužitelj nadalje navodi kako je prema odredbama čl. 94. Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/14, 127/17, 98/19), čl. 33. Zakona o policiji (Narodne novine broj: 34/11, 130/12, 89/14, 151/14, 33/15,

121/16,66/19) i čl. 44. (novi čl. 38.) Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine broj: 89/12, 104/13, 150/13, 153/13, 71/16, 123/16, 112/17, 12/18,), određeno da se osnovna plaća službenika i namještenika za rad noću uvećava 40%, za prekovremeni rad 50%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, itd. Tijekom 2016., 2017. i 2018. godine, da tuženik nije tužitelju pravilno obračunao isplatio razliku uvećane plaće za ostvareno radno vrijeme, za prekovremeni rad, za rad noću, subotom, nedjeljom i blagdanima niti je to do danas učinio kako je taj rad evidentiran u evidenciji o prisustvu na radu, kao i radnim nalogima. Tužitelj da je sukladno odredbi članka 186.a Zakona o parničnom postupku podnio zahtjev radi mirnog rješenja spora dana 08. veljače 2021. godine, a da je tuženik zastupan po ODO Zadar dostavio svoj odgovor na zahtjev u kojem odbija zahtjev tužitelja kao neosnovan. Tužitelj ističe kako ne raspolaže odgovarajućom dokumentacijom i podacima bez kojih nije moguće utvrditi visinu iznosa koje mu tuženik duguje, ali da je tuženik u posjedu te dokumentacije koju će na zahtjev suda dostaviti u sudski spis. Obzirom na navedeno tužitelj navodi kako ne može postaviti određeni tužbeni zahtjev prije nego što dođe do podataka i dokumentacije kojom raspolaže tuženik i prije nego se provede financijsko vještačenje, nakon čega da će tužitelj odrediti visinu novčane tražbine čiju isplatu traži ovom tužbom te da tužitelja uz glavnice pripadaju i zakonske zatezne kamate koje će se također odrediti naknadno nakon provedenog vještačenja i uroku koji odredi sud. Tužitelj u ovom trenutku samo pretpostavlja da se radi o tražbini u iznosu nemanjem od 36.000,00 kuna pa je u tom smislu i naznačena možebitna vrijednost predmeta spora, ali da će se određeni tužbeni zahtjev postaviti u roku koji mu za to tijekom postupka odredi sud, u kojem slučaju da je, sukladno odredbama članka 186. b stavak 4. i 5. ZPP-a, ovlašten iznova naznačiti vrijednost predmeta spora. Slijedom navedenog tužitelj predlaže Naslovljenom sudu prihvatiti tužbeni zahtjev uz nadoknadu parničnog troška od strane tuženika.

2. Tužena u odgovoru na tužbu navodi da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, kako osnovu tako i visini te osporava činjenične navode tužbe. U odnosu na činjenične navode iz tužbe, tužena pojašnjava da službenici idu na teren 4 dana po nalogu poslodavca, sasvim je evidentna činjenica da se oni ta 4 dana ne mogu nalaziti kod kuće i da se nalaze na mjestu koje je unaprijed određeno nalogom za terenski rad (ali to je priroda terenskog rada i ne može se tumačiti na način da su službenici 96 sati u dežurstvu). Nadalje tužena navodi da je iz izvješća o radnim nalogima koje podnosi zapovjednik plovila razvidno ukupno trajanje službe i efektivni rad za vrijeme trajanja terenskog rada, a također je razvidna i činjenica da je hitnih situacija u utuženom periodu bilo svega nekoliko te da su netočne tvrdnje podnositelja da je bio na dispoziciji u svakom trenutku. Sukladno Izvješćima o radnim nalogima da je razvidan broj stvarno odrađenih sati rada (rad na moru te rad na kopnu je posebno prikazan u Izvješćima i ubrojen je i jedan i drugi rad u stvarno odrađene sate rada), svaki pristanak u luku, rad pogonskih motora, potrošnja goriva, broj izvršenih kontrola plovila te broj prevaljenih nautičkih milja. Npr. u izvješću se navodi „Posada obavlja pješačku ophodnju po mjestu do 12,00 sati - prevencije radi. U popodnevnim satima isplovili smo prema Sedmovraču i Srednjem kanalu ka Zadarskom kanalu.“, a predmetna Izvješća su potpisana od strane zapovjednika plovila. Dalje se u odgovoru navodi da je institut rada na terenu je poseban uvjet rada i kao takav predmet autonomnog reguliranja odnosa između poslodavca i radnika koji je u konkretnom slučaju reguliran odredbom čl. 56. Kolektivnog ugovora te da Zakon o radu nije regulirao pojam terenskog rada kao ni pojam pripravnosti za vrijeme terenskog rad. Uvidom u dokumentaciju da je utvrđeno da su imenovanom obračunati i isplaćeni svi sati rada sukladno predmetnom članku 44. Kolektivnog ugovoru (za rad noću uvećanje 40%, za rad subotom 25%, za rad

nedjeljom 35%, za rad blagdanom 150%, za prekovremeni rad 50%) te je imenovanom u utuženom periodu također isplaćivana naknada za terenski rad u smislu odredbe članka 56. Kolektivnog ugovora te naknada za pasivno dežurstvo u smislu odredbe članka 57. Kolektivnog ugovora, a što je sve razvidno iz obračunskih lista plaće, Platnih lista. Sukladno članku 42. Zakona o policiji (NN 34/2011, 130/12, 89/14, 151/14, 33/15, 121/16, 66/19) (lex specialis) policijski službenik je dužan u obavljanju policijskih poslova raditi po posebnom rasporedu rada koji određuje nadležni rukovoditelj. Na temelju Zakona o policiji donesena je Uredba o plaćama policijskih službenika (129/2011), da se predmetnom Uredbom utvrđuju se vrijednosti koeficijenta složenosti poslova radnih mjesta policijskih službenika i visina dodataka za specifičnost policijske službe na osnovi klasifikacije radnih mjesta policijskih službenika razvrstanih u kategorije, potkategorije i razine potkategorija propisane Zakonom o policiji i propisima donesenim na temelju tog Zakona. U odnosu na plaću policijskog službenika tužena pojašnjava kako se plaća policijskog službenika sastoji se od osnovne plaće i dodatka za rad na poslovima s posebnim uvjetima, da se osnovna plaća policijskog službenika utvrđuje se množenjem koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je policijski službenik raspoređen i osnovice za izračun plaće koju utvrđuje Vlada Republike Hrvatske posebnim propisom, uvećane za 0,5% za svaku godinu navršenog radnog staža, a da se koeficijent složenosti poslova radnog mjesta policijskog službenika sastoji od osnovnog koeficijenta uvećanog za postotak dodatka za specifičnost policijske službe. Visina dodatka za rad na poslovima s posebnim uvjetima Vlada Republike Hrvatske propisuje posebnom uredbom sukladno Zakonu o državnim službenicima i Zakonu o policiji. Sukladno članku 6. Uredbe dodatak na osobno policijsko zvanje obračunava se prema osobnom zvanju policijskog službenika bez obzira na koje je radno mjesto raspoređen, policijskim službenicima pomorske policije staž osiguranja da se računa u povećanom trajanju tako da se svakih 12 mjeseci stvarno provedenih u obavljanju policijskih poslova računa kao 16 mjeseci staža osiguranja sukladno čl. 17. Zakona o policiji. Iako terenski dodatak služi za pokriće povećanih troškova za vrijeme rada na terenu, u Kolektivnom ugovoru kojim je određeno pravo radnika na naknadu tog troška propisani su i uvjeti koji moraju biti ispunjeni za ostvarivanje tog prava, pa da se tako se pravo na terenski dodatak, a koji predstavlja primanje iz radnog odnosa uvjetuje trajanjem terenskog rada. Tužena nadalje navodi kako prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda nije životno i logično da bi efektivni (stvarni, faktični) rad službenika trajao neprekidno 24 sata dnevno, četiri do sedam dana uzastopno (u tom smislu i Vrhovni sud Republike Hrvatske u predmetu posl. br. Revr 753/09-2 od 17. studenog 2009.g.). Dakle, prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad iz čl. 39. st.1. Kolektivnog ugovora službenik može ostvariti samo za stvarno odrađene sate rada duže od punog radnog vremena, a ne i za sate kada službenik nije stvarno izvršavao radne zadatke. Nadalje se navodi kako sukladno članku 57. Kolektivnog ugovora vrijeme provedeno na brodu izvan stvarno odrađenih sati rada smatra se pasivnim dežurstvom (pripravnost za rad), te je sukladno čl. 44. st. 4. Kolektivnog ugovora, za vrijeme provedeno na pasivnom dežurstvu tužitelju isplaćeno 10% satnice redovnog rada u tekućem mjesecu za svaki sat pasivnog dežurstva. Tužena ističe da da policijski službenici postaje pomorske policije na plovilima na terenskom radu ne rade uredovno radno vrijeme od 8 sati od ponedjeljka do petka, nego rade 10-12 sati redovnog rada prema unaprijed utvrđenom rasporedu rada dok im je preostalih 12-14 sati priznato kao pasivno dežurstvo (slobodno vrijeme na terenskom radu je pravno valorizirano kao pasivno dežurstvo), dakle rade po posebnom rasporedu rada koji je utvrđen člankom 42. Zakona o policiji, da je za svaki prekovremeni rad, ukoliko ga je bilo, izdan nalog

za prekovremeni rad, a poseban raspored rada uključuje rad u smjenama, rad u turnusu, rad subotama, nedjeljama, praznicima i neradnim danima, prekovremeni rad, rad noću, rad u dvokratnom radnom vremenu, pripravnost za rad, rad organiziran na drugačiji način. Na pitanja radnopravnog položaja policijskih službenika koja nisu uređena Zakonom o policiji ili propisima donesenim na temelju Zakona o policiji primjenjuju se propisi o državnim službenicima, opći propisi o radu, odnosno kolektivni ugovori. Policija je služba s jasno određenim pravilima i zakonskom regulativom tako da smo mišljenja da je neozbiljno špekulirati o radnom vremenu policijskih službenika i o specifičnosti radno-pravnog uređenja, a koje je zakonom jasno propisano. Tužena također upućuje na presudu Županijskog suda u Splitu, poslovni broj: Gž R-553/2018-2 od dana 08. kolovoza 2018, te smatra nužnim naglasiti da vrijeme koje je tužitelj proveo na službenom plovilu spavajući ili odmarajući se, jednostavno nema karakter prekovremenog rada pa mu se ne može ni honorirati kao prekovremeni rad. Prekovremeni rad i pripravnost jesu dva različita pojma i ne mogu imati istu narav, a broj stvarno odrađenih sati rada koje su tužitelji upisivali na terenu u evidencijama tj. Izvješćima upisan je u Registar službenih poslova. Zaključno tužena u odgovoru na tužbu navodi kako je broj stvarno odrađenih sati rada razvidan iz Registra službenih poslova koji predstavlja službenu evidenciju te se ne bi trebale posebno utvrđivati činjenice koje se nalaze u bazama podataka odnosno službenim evidencijama javnopravnih tijela, a da je za postojanje prekovremenog rada bitno postojanje više sile, izvanrednog povećanja opsega rada i prijeko potrebe, odnosno izvanrednost nastale situacije i privremeno trajanje nastale situacije. Tužena predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao isprave priložene spisu i to u: zahtjev za mirno rješenje spora i odgovor (list spisa 5-10), obračunske listove, evidenciju rada, radne naloge, izvješće o radu (u prilogu spisa), sudsku praksu i primjerak vještačenja izrađen u sličnim predmetima (I.s. 1106-1194, 1195-1201, 1267-1302), zapisnike o saslušanju svjedoka Tončija Šušberića, Franka Grancarića, Tatijane Škara, Maksimilijana Surića, Senke Marević (I.s. 1071-1076, 1077-1085, 1090-1098) proveo financijsko-knjigovodstveno vještačenje (I.s. 92-94, 198-224 i dalje), te je proveo dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Prema čl. 60. st. 1. ZR-a radno vrijeme je vrijeme u kojem je radnik obavezan obavljati poslove, odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama poslodavca, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi poslodavac, a a odredbom iz čl. 61. st. 1. ZR-a propisano da puno radno vrijeme radnika ne može biti duže od četrdeset sati tjedno.

6. Odredbom iz čl. 94. st. 1. ZR-a propisano je da za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom i neradnim danom utvrđenim posebnim zakonom radnik ima pravo na povećanu plaću, u visini i na način određenima kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, pri čemu povećanje za svaki sat rada nedjeljom ne može biti manje od 50 %.

7. Prema čl. 17. Zakona o policiji (Narodne novine broj 34/11, 130/12, 89/14, 151/14, 33/15, 121/16, 66/19, u daljnjem tekstu: ZP) policijskom službeniku raspoređenom na radno mjesto s otežanim uvjetima rada staž osiguranja računa se u povećanom trajanju tako da se svakih 12 mjeseci stvarno provedenih u obavljanju policijskih poslova računa od 14 do 18 mjeseci staža osiguranja. Prema čl. 42. ZP-a policijski službenik dužan je u obavljanju policijskih poslova raditi po posebnom rasporedu rada koji određuje nadležni rukovoditelj.

8. Uredbom o plaćama policijskih službenika (Narodne novine broj 129/11, u daljnjem tekstu: Uredba) utvrđuju se vrijednosti koeficijenata složenosti poslova radnih mjesta policijskih službenika i visina dodataka za specifičnost policijske službe na osnovi klasifikacije radnih mjesta policijskih službenika razvrstanih u kategorije, potkategorije i razine potkategorija propisane Zakonom o policiji i propisima donesenim na temelju tog Zakona.

9. Prema čl. 56. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine broj 93/08, 23/09, 39/09, 90/10, 89/12, u daljnjem tekstu: KU/08) i Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine broj 104/13, u daljnjem tekstu: KU/13) za vrijeme rada izvan stalnog mjesta rada u kojem je zaposlen i izvan mjesta njegova stalnog boravka, službenik i namještenik ima pravo na dodatak Pr-1060/2021 4 za rad na terenu, ako je na terenu proveo najmanje 8 sati bez obzira na to koliko je dana radio. Stavkom 2. istog članka propisano je da se pod pojmom stalno mjesto rada podrazumijeva mjesto odnosno područje u kojem službenik i namještenik obavlja poslove radnog mjesta na koje je raspoređen, s obzirom na opis poslova radnog mjesta iz pravilnika o unutarnjem redu i nadležnosti ustrojstvene jedinice u koju je raspoređen, utvrđenu u aktu o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela.

10. Člankom 44. KU/08 i KU/13 propisano je za koliko se osnovna plaća službenika i namještenika uvećava za svaki sat rada, i to za rad noću, za prekovremeni rad, za rad subotom, za rad nedjeljom, za rad blagdanom, neradnim danom utvrđenim zakonom i na Uskrs, za rad u drugoj smjeni ukoliko službenik ili namještenik radi naizmjenično, ili najmanje dva radna dana u tjednu, u prvoj i drugoj smjeni, za dvokratni rad s prekidom dužim od 90 minuta, za rad u turnusu. Ti dodaci se međusobno ne isključuju, osim dodataka za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni.

11. Nije sporno da je tužitelj u utuženom razdoblju radio kao policijski službenik na poslovima višednevnih službi u nadzoru državne granice na moru. Među strankama je sporno je li tuženik pravilno obračunao i isplatio razliku plaće za ostvareni prekovremeni rad, za rad noću, subotom, nedjeljom i blagdanima, odnosno sporno je predstavlja li vrijeme provedeno u toj službi, nakon redovnog radnog vremena (koje može trajati 8,10 ili 12 sati), prekovremeni rad ili pasivno dežurstvo.

12. Sud je zaključka kako je tužbeni zahtjev osnovan s obzirom na ostvarene prekovremene sate tužitelja u utuženom razdoblju.

13. Sud je po prijedlogu tužitelja i tuženika izveo dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem. Vještakinja za računovodstvo i financije Božena Kačanić je izradila nalaz i mišljenje u kojem je navela da je izračunima u skladu postavljenom zadatku vještaku (utvrditi broj radnih sati tužitelja i to broj sati prekovremenog rada, rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom te bruto iznose plaće (sa svim dodacima) koje je tužena trebala isplatiti tužitelju nakon odbitka dodataka za rad u turnusu i pasivno dežurstvo po mjesecima utuženog razdoblja (od siječnja 2016. godine do prosinca 2018. godine), kada bi stvarno odrađene sate rada za dane provedene na terenu prema radnim nalogima tužene, izračunavali uzimajući u obzir 8 sati odmora unutar 24 sata, uz izračun zateznih kamata na utvrđene bruto razlike mjesečnih plaća) utvrđena je razlika obračunate plaće tužitelju po osnovi prekovremenog rada, rada subotama, nedjeljom, blagdanom i noću u ukupnom bruto iznosu od 16.578,06 EUR/ 124.907,39 kuna za razdoblje od siječnja 2016. do prosinca 2018. Prema računskoj uputi Suda o uzimanju 8 sati odmora unutar 24 - satne radne službe tužitelja, vještačenjem je utvrđeno da je u utuženom razdoblju od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2018. godine nastala ukupna razlika u obračunu sati rada, i to prekovremenih sati, sati rada noću, subotom, nedjeljom, praznikom/blagdanom u odnosu na sate evidentirane u Evidenciji radnog vremena tuženika i to prekovremenih

sati 1.364,50 sati, rad noću 731,00 sati, rad subotom 237,00 sati, rad nedjeljom 238,50 sati, rad blagdan/praznik 36,00 sati. Za navedene razlike sati, a na osnovu neisplaćenih prekovremenih sati rada i dodataka na plaću za iste i rad noću, subotom, nedjeljom i praznikom/blagdanom, vještačenjem su utvrđene mjesečne Bruto razlike plaća u razdoblju od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2018. godine u iznosu od 146.789,73 kn što po tečaju konverzije (1 EUR = 7,53450 HRK) iznosi 19.482,34 EUR. Nakon odbitka isplaćenih dodataka za pasivno dežurstvo od 21.882,34 kn odnosno 2.904,28 EUR, Bruto iznos potraživanja tužitelja iznosi 124.907,39 kn odnosno 16.578,06 EUR. Na utvrđene mjesečne Bruto iznose potraživanja tužitelja, obračunom je utvrđen ukupan iznos zateznih kamata do 31. listopada 2025. godine u iznosu od 8.468,38 EUR

14. Tužitelj se podneskom od 31. prosinca 2025. očitovao na nalaz i mišljenje vještaka na način da u bitnome nema primjedbi uz prijedlog da se naloži vještaku da da svaki mjesečni iznos te ukupnu razliku od 124.907,39 kuna iskaže i u eurima (rabeći fiksni tečaj konverzije 7,53450), a sve s ciljem da se olakša uređivanje tužbenog zahtjeva i donošenje odluke.

15. Tužena u podnesku od 16. siječnja 2026. navodi kako je vještakinja izradila vještačenje na način da je u slučaju višednevnih plovidba umanjivala 24 satne smjene 8 satnim odmorom, rasporedila sate odmora 4-4 (dan-noć), radila izračun na bazi mjesečnog fonda sati, znači da je uključila je sate koje da je tužena već obračunala i isplatila, da je sve sate poviše sati odmora računala kao efektivan rad odnosno iskazala ga u ukupnim satima rada, koje nakon umanjivanja stvarnog plaćenih sati, tretira kao prekovremeni rad. Nadalje tužena u podnesku navodi kao primjer mjesec srpanj 2017. kada da je tužitelju ukupno plaćen rad 168 sati redovnog rada i 22 sata prekovremenog rada, znači ukupno 190 sati rada, međutim kako je u navedenom mjesecu tužitelj radio tri višednevne službe na plovilu (u trajanju od 6 ili više dana) vještakinja dolazi do ukupno 286 sati efektivnog rada (na plovilu je proveo 428 sati, koje umanjuje za sate odmora 142), da kada od tih 268 sata oduzme 190 sati koje smo već platili dolazi do nevjerojatnih dodatnih 96 prekovremenih sati rada (bruto 8.166,84 kuna), što je više od pola mjesečnog fonda sati za srpanj 2017. (168 sati). Usporedbe radi za navedeni mjesec isti je primio bruto plaću u iznosu 14.669,53 kuna. Zaključno tužena navedenim podneskom u odnosu na vještvo i metodologiju vještačenja ostaje kod svih ranijih navoda i očitovanja.

16. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještakinje Božene Kačanić kao stručan i objektivan, držeći da vrijeme koje policijski službenik provede za trajanja višednevne službe u nadzoru državne granice na moru (a koje vrijeme se odnosi na sate nakon redovnog radnog vremena, u trajanju od 8, 10 ili 12 sati, ali bez perioda od 8 sati odmora) predstavlja prekovremeni rad, odnosno prekovremene sate, sukladno čl. 60. i 65. ZR-a. Dakle, vrijeme tužitelja provedeno u takvoj službi, a koje nije razdoblje radnog vremena i odmora, predstavlja prekovremeni rad. Tzv. pasivno dežurstvo nije definirano ZR-om već člankom 57. KU/08 i KU/13 i nije sporno da se tužitelj cijelo vrijeme trajanja službe nalazi na plovilu i ne može (ne smije) plovilo napustiti.

17. Po prijedlogu tužitelja, a sukladno načelu ekonomičnosti, sud je izvršio uvid u zapisnike o saslušanju svjedoka predloženih po tužitelju i to Tonća Šužberića, Franka Grancarića i svjedoka predloženih po tuženoj Maksimilijana Surića, Senke Marović i Tatijane Škare, obzirom da su isti saslušani u identičnom predmetu po tužbi službenika pomorske policije, čemu se tužena nije protivila. Iz zapisnika o saslušanju svjedoka proizlazi da su o prekovremenom radu tužitelja, odnosno o tome da se tužitelj cijelo vrijeme trajanja službe nalazi na plovilu i ne može (ne smije) plovilo napustiti jasno iskazivali i svjedoci Tonći Šužberić, Franko Grancarić, pa tako svjedok Šužberić

iskazuje da je tužitelj bio dužan postupati po radnom nalogu cijelo vrijeme trajanja službe i biti na raspolaganju poslodavcu od početka do kraja službe i za vrijeme predviđenog dnevnog odmora radnika za vrijeme trajanja te službe tužitelj je morao biti na raspolaganju poslodavcu jer su oni takva služba u kojoj su uvijek za vrijeme trajanja radnog naloga dužni postupati. Svjedok Grancarić je iskazao da je za vrijeme višednevne službe na moru bilo po tri ili četiri osobe, zavisno o raspoloživosti ljudstva, a tužitelja da nije mogao nitko zamijeniti, odnosno mogao je neki kolega, ali to da se nije nikada dogodilo. Osam sati redovnog radnog vremena su članovi posade pisali "pro forme", a inače za vrijeme trajanja službe rad su organizirali tako da pokriju cijelu županiju, nekada bi taj obilazak brodom trajao kraće, nekad duže, u periodu kada ne bi imali postupanja npr. u odnosu na prekršaje protiv javnog reda i mira, pristupili bi održavanju broda, a to se odnosi na kompletno održavanje, uvijek ima posla oko stroja. Tužitelj je u svom iskazu istaknuo da se ne može govoriti o dnevnom odmoru jer se vrijeme nakon efektivnog rada smatralo pasivnim dežurstvom iako je pasivno dežurstvo situacija u kojoj se može biti doma i onda po pozivu dolazite od doma na intervenciju o čemu ne može biti riječi na predmetnim višednevnim službama na moru jer su članovi posade stalno na brodu. Članovi posade ne mogu napustiti brod za vrijeme višednevne službe na moru. Član posade može napustiti brod samo u službene svrhe, zbog nekakve dojave, provjere, radnje i slično, dakle zbog operativnih zadaća. Posada je u svakom trenutku obvezna odazvati se pozivu, bez čekanja. Područje djelovanja je područje Zadarske županije, a po potrebi i druge županije. Članovi posade nikada nisu mogli planirati odmor i to npr. Doručkovati, večerati i slično jer je u svakom momentu mogao doći poziv za postupanje. Poziv za dojavu se nije smio odbiti za vrijeme korištenja pauzi. Članovi posade nisu mogli mijenjati jedan drugoga za vrijeme višednevne službe. Posao pomorskog policajca je kompleksan iz razloga što se bavi s tolikim vrstama posla npr održavanja granice na koji se primjenjuje zakon o nadzoru državne granice, pomorskog zakonika, ribarskog zakonika, kaznenog zakona RH, zakon o prekršajima, zakonu o lovstvu i drugih. Sud prihvća iskaze svjedoka Šušberić, Grancarić, te iskaz tužitelja jer su sukladni navedenim odredbama ZR-a i KU-a, s obzirom da je životno i logično da članovi posade ne mogu napuštati brod za vrijeme trajanje takve službe (osim eventualno kratkotrajno do trgovine kada je brod vezan) i da takva služba traje od trenutka ukrcaja na plovilo do iskrcaja, prema terminima navedenim u dobivenim nalogima. Taj dio i nije sporan pa tzv. pasivno dežurstvo kod policijskih službenika, u takvoj situaciji, ne može postojati jer isti (u tom vremenu) nisu kod kuće već na brodu na kojem obavljaju službu. Zbog toga se ne može primijeniti čl. 57. navedenih kolektivnih ugovora jer isti članak predviđa da ukoliko službenik i namještenik u svoje slobodno vrijeme tijekom terenskog rada zbog okolnosti obavljanja poslova ne smije ili ne može napustiti prostorije ili prijevozno sredstvo u kojima je smješten, tako provedeno vrijeme izvan stvarno odrađenih sati rada smatra se pasivnim dežurstvom. Vrijeme tužitelja, odnosno službenika, koje isti provodi na plovidu nakon odrađenog radnog vremena od 8, 10 ili 12 sati (ne računajući vrijeme odmora od osam sati), nije slobodno vrijeme jer radnik to vrijeme provodi na poslu koji inače radi (iako ne mora nužno i faktično raditi). Pripravnost, odnosno pasivno dežurstvo se ne smatra radnim vremenom jer se radnik ne nalazi na mjestu gdje se obavljaju njegovi poslovi. Ostale nalaze i mišljenja koja su u spis dostavljale stranke ovaj sud nije uzimao u obzir zbog činjenice da isti nisu nalazi i mišljenja koji su izrađeni za potrebe ovog postupka niti je sud u ovom postupku tim vještacima davao bilo kakav nalog (bez obzira što se moguće radi o istovrsnim predmetima), pogotovo ne u smislu čl. 250. – 263. ZPP-a.

18. Isto tako, jasno iz iskaza svjedoka Šužberić, Grancarić i iskaza tužitelja proizlazi da ni odmor od 8 sati nije bio neprekidan i da se tužitelj (kao i bilo koji član posade za vrijeme takve višednevne službe) uvijek dužan odazvati bilo kakvom pozivu ovlaštenih tijela, bez obzira kada taj poziv uslijedi (za vrijeme radnog vremena, za vrijeme odmora, za vrijeme prekovremenog rada). To vrijeme odmora je nesporno i prekinuto praćenjem veza koje u zaduženju imaju policijski službenici (službeni mobitel, VHF pomorska stanica, satelitski sustav za praćenje brodova VMS, NAMBIS sustav, TETRA veza itd.). Isto jasno proizlazi i iz iskazivanja svjedoka Škara, Surić i Marević pa tako svjedokinja Škara, koja je radila u postaji pomorske policije kao šef smjene, navodi da je samo zapovjednik broda bio dužan biti na vezi 24 sata dnevno i on da procjenjuje može li se sukladno postojećim vremenskim prilikama postupati po tom pozivu, mora li se po pozivu isploviti i on mora na tu vezu odgovarati. Nakon radnog vremena članovi posade su se mogli odmoriti, otići do trgovine i kafića, ali su se dužni javiti zapovjedniku broda da zna gdje su. Za vrijeme izvan redovnog radnog vremena zbog opisa posla i načina rada policijski službenik ne može ići doma već ostaje na brodu, a za što mu je plaćeno 10% satnice. Svjedokinja da se nitko nije žalio niti prigovarao za to iako su imali pravo na isto ako su smatrali da postoji razlog. Svjedok Maksimilijan Surić je do 17. siječnja 2020. bio načelnik pomorske i aerodromske policije, a sada je glavni policijski inspektor i radi u službi za zaštitu državne granice. Iskazao je kako je rad na višednevnim službama na moru bio klasičan rad na brodu uz terenski dodatak s tim da je visina terenskog dodatka i dnevnice jednaka. Zapovjednik plovila je morao biti dostupan putem službenog mobitela 24 sata dnevno. Taj postoji radni i tablica s radnim vremenom za svakog člana posade odvojeno i tu se vidi dežurstvo i dostupnost. Pasivno dežurstvo je dostupnost nakon redovnog radnog vremena s tim da tada nije član posade morao zaduživati vezu ni službeni mobitel nego samo svoj privatni. Na pitanje je li moguće biti pasivno dežuran na radnom mjestu svjedok je odgovorio da nije moguće raditi i spavati. Svjedokinja Senka Marević, je iskazala da je za vrijeme radnog vremena, odnosno trajanja radnog naloga tužitelj morao biti dostupan poslodavcu. Na svakom radnom nalogu je stajao dnevni odmor za posadu, ako je radno vrijeme iznosilo 10-12 sati onda je dnevni odmor bio sat vremena pa se isti mogao "cijepati" na dva puta po pola sata. Ako je radno vrijeme iznosilo osam sati, onda je dnevni odmor bio pola sata. O poštivanju radnog vremena i dnevnog odmora je računa morao voditi zapovjednik plovila. Ako je došlo do prekovremenog rada onda se to moralo napisati u izvješću za svaki dan, a koje izvješće sastavlja zapovjednik. Do takvog rada je moglo doći ili u slučaju da se za vrijeme redovnog radnog vremena neka zadaća stigla završiti pa se onda nastavila u prekovremenom radu te u pasivnom dežurstvu ako je iznimno posada dobila određenu dojavu, odnosno zadatak, u kojem slučaju je morala intervenirati. Sud iskaze tih svjedoka nije mogao prihvatiti u dijelu koji se odnosi na to da je tužitelju plaćen prekovremeni rad u cijelosti, a to stoga što iz nalaza i mišljenja vještakinje Kačanić proizlazi drugačije, a svjedoci Škara, Marević i Surić objektivno nisu mogli imati kompletna saznanja o eventualnoj isplati jer bi također morali (kao i vještak) izvršiti uvid u cjelokupnu dokumentaciju i sami izvršiti izračun kako bi utvrdili podudara li se to s propisima koji se u ovom predmetu primjenjuju. Isto tako se ne može prihvatiti stav da se radi o pasivnom dežurstvu nakon proteka vremena od najviše 12 sati u jednom danu, zbog činjenice da policijski službenici ne mogu napuštati brod za vrijeme trajanja takve službe, kako je ranije i obrazloženo.

19. Pasivno dežurstvo bi dolazilo u obzir da se tužitelj u spornom vremenu nije nalazio na mjestu gdje se obavljaju njegovi poslovi, odnosno da se nalazio doma i da onda po pozivu za vrijeme trajanja tog dežurstva, obavlja zadatke, odnosno dolazi od

doma, tj. od kuće, na radno mjesto (u vrijeme trajanja te službe), što ovdje nije slučaj, zbog čega se ne može prihvatiti stav tuženika da se u takvoj situaciji radi upravo o pasivnom dežurstvu. Isto tako, nije sporno da ne postoji zamjenska posada, koja bi tužitelja (i ostale policijske službenike koji se u isto vrijeme nalaze na brodu za vrijeme trajanja takve službe) mogla zamijeniti u tom razdoblju nego upravo tužitelj cijelo vrijeme trajanja službe (od tri do pet dana) mora biti na plovilu. Logično je, životno i pravno, da se rad policijskog službenika za vrijeme trajanja takve službe ne može vrednovati kao neprekidan rad u trajanju od 24 sata već se mora uzeti u obzir i slobodno vrijeme, a koje vrijeme provedeno izvan stvarno odrađenih sati rada, se ne može smatrati prekovremenim radom (kako je i navedeno u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revr-753/09 od 17. studenog 2009. i Revr-565/17 od 10. listopada 2017.).

20. Ovaj sud je pri tom imao u vidu i Okvirnu direktivu o sigurnosti i zdravlju na radu 89/391/EEZ, koja podrazumijeva osiguranje uvjeta za sigurnost i zdravlje zaposlenika, a s obzirom da je potrebno u najvećoj mogućoj mjeri osigurati sigurnost i zdravlje radnika s obzirom na svrhu te Direktive. Ako tužitelj radi i boravi 3, 4 ili 5 dana po 24 sata na brodu, ako mu se ne osigurava neprekinuti osmosatni odmor, ako na brodu nema dovoljno članova posade, ako mu se ne isplaćuju naknade posebnih dodataka s naslova sati provedenih na brodu, a koji nisu „efektivno radno vrijeme“, nedvojbeno Pr-1060/2021 8 se može zaključiti kako tuženik kao poslodavac nije osigurao radne uvjete koji garantiraju sigurnost i zdravlje zaposlenika. Navedeni stav je u skladu i s Direktivom 2003-88/EZ (Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije) od 04. studenog 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (sukladno odlukama Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ R-588/18 od 05. studenog 2018. i GŽ R-679/20 od 15. veljače 2019.).

21. Pravo tužitelja, kao službenika, na dodatke i uvećanja koji su predmet tužbenog zahtjeva nije u suprotnosti s tumačenjima Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, (koji su dostupni na mrežnoj stranici www.sdlisn.hr/pravna-sluzba/zapisnici-sa-sjednica-zajednicke-komisije-za-tumacenje-i-pracenje-primjene-kolektivnog-ugovora-za-drzavne-sluzbenike-i-namjestenike/) da službenik može ostvariti pravo na uvećanje plaće samo za prekovremeni rad koji je obavljao na zahtjev, traženje ili po nalogu poslodavca, a ne za sve vrijeme koje samoinicijativno bez zahtjeva poslodavca bio prisutan u prostorijama poslodavca izvan redovnog radnog vremena. Ovo s obzirom da tužitelj kao policijski službenik nije samoinicijativno ostajao na plovilu za vrijeme trajanja višednevne službe (izvan radnog vremena od 8, 10 ili 12 sati) već nije imao mogućnost niti je bio ovlašten (za vrijeme trajanja te službe) napuštati plovilo. Osim toga, prema tumačenju te komisije broj 28/44 od 20. svibnja 2014. obvezno dežurstvo službenika i namještenika u službenim prostorijama poslodavca smatra se prekovremenim radom. Zajednička komisija je ovlaštena tumačiti KU, temeljem čl. 118. KU/08 i 120. KU/13, a ugovorne strane su obvezne pridržavati se danih tumačenja Zajedničke komisije.

22. O kamatama je odlučeno temeljem čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22).

23. Sud je o prijedlogu ili tužbenom zahtjevu vezan člankom 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, u daljnjem tekstu: ZPP) i nije sam mogao izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile pa je odluka donesena nakon što su izvedeni svi dokazi koji su u postupku predloženi.

Člankom 7. st. 1. ZPP propisano je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Sud u pravilu nije ovlašten utvrditi činjenice koje stranke nisu iznijele, niti izvesti dokaze koje one nisu predložile (sukladno pravnom stavu izraženom u odluci Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ-3152/14 od 27. veljače 2015. godine). Prema čl. 219. st. 2. ZPP-a sud može tijekom postupka, kad ocijeni da je to svrsishodno za pravilno rješenje spora, upozoriti stranke na njihovu dužnost iz stavka 1. toga članka, a osobito na potrebu iznošenja odlučnih činjenica i predlaganja određenih dokaza te iznijeti razloge zbog kojih smatra da je to potrebno. Sukladno čl. 219. st. 2. ZPP-a ne postoji obveza suda upozoriti stranke na njihovu dužnost da iznose činjenice i dokaze na kojima temelje svoj zahtjev ili kojima pobijaju navode i dokaze protivnika (prema stavu izraženom u odluci VSRH poslovni broj Rev x-148/10). Sud odlučuje samo o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica (prema čl. 220. st. 3. ZPP-a i sukladno pravnom stavu izraženom u odluci Županijskog suda u Splitu GŽo-429/11 od 01. ožujka 2012. i GŽ-2478/2018 od 22. travnja 2020.– „ Sud ne samo da nije dužan, nego ne smije po službenoj dužnosti utvrđivati, postoje li još koje (neke) činjenice, koje bi možda bile pravno značajne za odlučivanje o istaknutom tužbenom zahtjevu, niti smije izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile (osim u slučaju kada posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati – članak 7. stavak 2. ZPP).“). Više ne postoji obveza suda da istinito i potpuno utvrdi činjenično stanje o kojem ovisi ili ne ovisi postavljeni tužbeni zahtjev. Sud nije ovlašten utvrđivati činjenice niti izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile. (Županijski sud u Splitu GŽ R-755/2022 od 3. studenog 2022.). Sud nije ovlašten ni dužan izvesti dokaze koje stranke nisu predložile. (VSRH Rev 132/10 od 5. siječnja 2012.).

24. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju članku 154. stavak 1. i članku 155. ZPP-a.

25. Troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23.), a prema vrijednosti postavljenog tužbenog zahtjeva. Tako je tužitelju priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to trošak sastava prijedloga za mirno rješenje spora-500,00 EUR, trošak sastava tužbe prema Tbr. 8/1 –500,00 EUR, trošak pristupa na ročište od 13.lipnja 2024. prema Tbr. 9. toč. 1.- 500,00 EUR, trošak pristupa na ročište od 17. srpnja 2024. prema Tbr. 9. toč. 1.-500,00 EUR, trošak pristupa na ročište od 25. kolovoza 2026. prema Tbr. 9. toč. 1.-500,00 EUR, , trošak sastava podneska od 1.rujna 2023. prema Tbr. 8. toč 1. - 500,00 EUR, trošak sastava podneska od 14.lipnja 2024. prema Tbr. 8. toč 4. -250,00 EUR, trošak sastava podneska od 2. siječnja 2025. prema Tbr. 8. toč 1. -500,00 EUR , trošak sastava podneska od 31.prosinca 2025. prema Tbr. 8. toč 4. -250,00 EUR, trošak sastava podneska od 26. lipnja 2026. prema Tbr. 8. toč 1. -500,00 EUR, što uvećano za zatraženi i pripadajući PDV iznosi 5.625,00 EUR te uvećano za trošak financijsko-knjigovodstvenog vještačenja od 916,62 EUR-a iznosi 6.541,62 EUR,

dok je u preostalom dijelu zahtjev za nadoknadom troškova parničnog postupka odbijen kao neosnovan, a koji se odnosi na „konferencija sa strankom“ jer nema dokaza o trajanju tih radnji po čemu bi se moglo odrediti koliku bi to naknadu predstavljalo.

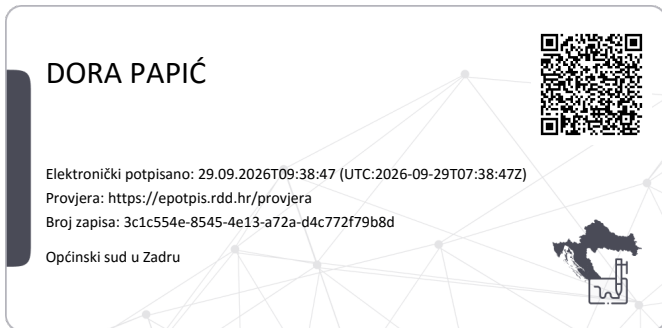
Zadar, 29.rujna 2026.

Viša sudska savjetnica-specijalist

Dora Papić

S u d a c

Marko Baraka

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste.

Žalba se podnosi ovom sudu putem sustava e-komunikacija, odnosno u tri primjerka ako podnositelj žalbe nije obveznik korištenja e-komunikacije sukladno članku 106.a ZPP-a. O žalbi odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženoj po zz

Broj zapisa: **9-3088d-c7840**

Kontrolni broj: **026ab-c481c-bf67b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.